

**ΠΩΣ ΝΑ
ΑΠΟΛΥΣΕΤΕ
ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ**

**Οδηγός Αντίδρασης
για Εργαζόμενους**

Πώς να απολύσετε το Αφεντικό

Οδηγός Άμεσης Αντίδρασης για Εργαζόμενους

Η ταπείνωση της εργασίας-για-την-επιβίωση είναι πολύ γνωστή σε όσους υποχρεώνονται να το κάνουν. Η Δημοκρατία, η βασική αρχή πάνω στην οποία υποτίθεται ότι βασίζεται η σύγχρονη κοινωνία, φεύγει από το παράθυρο την στιγμή που χτυπάμε την κάρτα στο τόπο εργασίας. Μη έχοντας λόγο για το τι παράγουμε, ή το πώς οργανώνεται η παραγωγή αυτή, και με μόνο ένα μικρό κλάσμα της αξίας της παραγωγής να επιστρέφει στην μισθοδοσία μας, έχουμε κάθε δικαίωμα να νοιώθουμε αγανάκτηση.

Τελικά, βέβαια, χρειάζεται να δημιουργήσουμε μια κοινωνία στην οποία οι εργαζόμενοι να παίρνουν όλες τις αποφάσεις για την παραγωγή και την κατανομή των ειδών που παράγουν και τις υπηρεσίες που προσφέρουν. Οι βλαβερές ή άχρηστες βιομηχανίες όπως αυτές των όπλων και των χημικών προϊόντων, ή οι απάτες των τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιρειών θα μπορούσαν να καταργηθούν. Τα πραγματικά απαραίτητα όπως η διατροφή, η στέγη και η ενδυμασία θα μπορούσαν να εξασφαλίζονται από την εργασία όλων για λίγες μόνο ώρες τη βδομάδα.

Ωστόσο, μέχρι τότε όμως, πρέπει να αναπτύξουμε στρατηγικές οι οποίες να προεικονίζουν αυτή την ουτοπία αλλά ΚΑΙ να αντιταχούμε στην καθημερινή ελεεινή εργασία της σύγχρονης έμμισθης σκλαβιάς. Το BossBusters, ένα σχέδιο δράσης των μελών της IWW¹, θεωρεί ότι η Άμεση Αντίδραση στον χώρο εργασίας είναι το κλειδί για την πραγματοποίηση και των δύο αυτών στόχων. Αλλά τι είναι η Άμεση Αντίδραση?

Η Άμεση Αντίδραση είναι η κάθε μορφή πάλης κοινωνικής αντιπαράθεσης η οποία να τσακίζει την δυνατότητα των αφεντικών να βγάζουν κέρδος και τους αναγκάζει να αποδέχονται τα αιτήματα των εργαζομένων. Η πιο γνωστή μορφή Άμεσης Αντίδρασης είναι η απεργία όπου οι εργαζόμενοι απλά εγκαταλείπουν την δουλειά τους και αρνούνται να παράγουν κέρδη για τα αφεντικά μέχρι να γίνουν δεκτά τα αιτήματά τους. Η απεργία είναι η προτιμητέα επιλογή των «επαγγελματικών ενώσεων» όπως το AFL-CIO², αλλά είναι και ένας από τους λιγότερο αποτελεσματικούς τρόπους αντιμετώπισης των αφεντικών

Τα αφεντικά, με τα τεράστια οικονομικά τους αποθέματα, είναι πιο εύκολο να αντέξουν μια παρατεταμένη απεργία διαρκείας απ' ό,τι οι εργαζόμενοι. Σε πολλές περιπτώσεις, με δικαστικές αποφάσεις, ακολουθεί «πάγωμα» ή και κατάσχεση του απεργιακού ταμείου της ένωσης³. Και το χειρότερο απ' όλα, η απεργία διαρκείας δίνει την ευκαιρία στα αφεντικά να αντικαταστήσουν του απεργούς εργαζόμενους με απεργοσπάστες.

¹ IWW : Industrial Workers of the World. Ιδρύθηκε το 1905 και είναι διεθνή ένωση εργαζομένων.

Περισσότερες πληροφορίες στο <http://www.iww.org/>.

² Ομοσπονδία που σχηματίστηκε από την συνένωση του American Federation of Labor και του Congress of Industrial Organizations (AFL-CIO). Έχει κατηγορηθεί έντονα για την συντηρητική του πολιτική και για την στενή συνεργασία με την CIA σε βάρος προοδευτικών εργατικών ενώσεων.

³ Απεργιακό ταμείο: εισφορές μελών της κάθε ένωσης για την υποστήριξη των μελών της που πλήττονται οικονομικά (απώλεια εισοδήματος) από την απεργία που κάνουν. Σε περίπτωση κατάσχεσης με εντολή δικαστηρίου, τα λεφτά αυτά αποζημιώνουν τα αφεντικά για την δική τους απώλεια εισοδήματος.

Οι εργαζόμενοι είναι πιο αποτελεσματικοί στην διεκδίκηση των αιτημάτων τους όταν παραμένουν στην εργασία τους και υιοθετούν την Άμεση Αντίδραση σαν μορφή πάλης.

Σκοπίμως μειώνοντας τα κέρδη των αφεντικών ενώ συνεχίζοντας να εισπράττουν την μισθοδοσία τους, μπορούν να τσακίσουν την αντίσταση των αφεντικών χωρίς να τους δίνουν την ευκαιρία να αντικαταστήσουν τους εργαζόμενους με απεργοσπάστες. Με τον όρο Άμεση Αντίδραση εννοούνται οι τακτικές που μπορούν να υλοποιηθούν από μόνοι τους οι εργαζόμενοι, χωρίς την βοήθεια κυβερνητικών αντιπροσώπων, γραφειοκράτες συνδικαλιστές ή καλοπληρωμένους δικηγόρους. Η προσφυγή στην Επιθεώρηση Εργασίας μπορεί σε κάποιες περιπτώσεις να είναι κατάλληλη κίνηση αλλά αυτό ΔΕΝ είναι μορφή Άμεσης Αντίδρασης.

Ακολουθούν οι σύντομες περιγραφές των πλέον δημοφιλή μορφών της Άμεσης Αντίδρασης που έχουν χρησιμοποιηθεί με επιτυχία από τους εργαζόμενους για να πετύχουν τους διεκδικητικούς τους στόχους. Και όμως, από τεχνική πλευρά, σχεδόν όλες αυτές οι μορφές είναι ενδεχομένως παράνομες. Αλλά η ανασκόπηση της ιστορίας μας αποκαλύπτει ότι η κάθε μεγάλη νίκη του εργατικού κινήματος επιτεύχθηκε με μαχητικές τακτικές Άμεσης Αντίδρασης οι οποίες ήταν παράνομες στην εποχή τους – παράνομες τακτικές που αποτελούσαν στόχο για την καταστολή από τα αστυνομικά όργανα. Σε τελική ανάλυση, μέχρι την δεκαετία του 1930, οι νομοθεσία (σημ. Στις ΗΠΑ) σχετικά με τα εργατικά συνδικάτα και ενώσεις ήταν πολύ απλή – απλά δεν υπήρχε. Τα περισσότερα δικαστήρια θεωρούσαν τα εργατικά σωματεία σαν παράνομες συννομώσεις σε βάρος του «ελεύθερου εμπορίου», και οι απεργοί αντιμετώπιζαν συστηματικά τον άγριο ξυλοδαρμό ακόμα και τους πυροβολισμούς της αστυνομίας, της εθνοφρουράς, των ομοσπονδιακών στρατιωτών και των ιδιωτικών μπράβων ασφαλείας.

Το νόμιμο δικαίωμα των εργαζομένων να οργανώνονται είναι πλέον επίσημα αναγνωρισμένο στις ΗΠΑ, αλλά υπάρχει τέτοια πληθώρα περιοριστικών μέτρων που η αποτελεσματική διεκδικητική δράση είναι πάντα δύσκολη όσο και πριν. Για τον λόγο αυτό, ο κάθε εργαζόμενος που μελετάει την πιθανότητα εφαρμογής μορφών της Άμεσης Αντίδρασης στο χώρο εργασίας – παρακάμπτοντας το νομικό σύστημα και πλήττοντας τα αφεντικά στα αδύνατα σημεία - θα πρέπει να γνωρίζει καλά την εργατική νομοθεσία, και το πώς εφαρμόζεται και το πως μπορεί να χρησιμοποιηθεί ενάντια σε εργαζόμενους ακτιβιστές. Ταυτόχρονα οι εργαζόμενοι θα πρέπει να συνειδητοποιούν ότι ο αγώνας μεταξύ των αφεντικών και των εργαζομένων δεν είναι ένας αγώνας τένις – είναι πόλεμος. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, οι εργαζόμενοι πρέπει να χρησιμοποιούν αποτελεσματικές μορφές πάλης, άσχετα αν αυτό θα είναι αρεστό στα αφεντικά (και τα δικαστήριά τους).

Εδώ λοιπόν είναι μερικές από τις πιο πετυχημένες μορφές Άμεσης Αντίδρασης:

ΕΠΙΒΡΑΔΥΝΣΗ ΡΥΘΜΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (SLOWDOWN)

Η επιβράδυνση της εργασίας έχει μια μακρά και ένδοξη ιστορία. Το 1899, οι οργανωμένοι λιμενεργάτες της Γλασκόβης, στη Σκωτία απαίτησαν αύξηση των μισθών κατά 10% και μετά από άρνηση της εργοδοσίας κατεβήκανε σε απεργία. Τα αφεντικά προσέλαβαν απεργοσπάστες από τους αγροτικούς εργάτες της περιοχής και οι απεργοί υποχρεώθηκαν να αναγνωρίσουν την ήττα τους και να επιστρέψουν στις θέσεις τους με

τους παλιούς μισθούς. Αλλά πριν επιστρέψουν στις θέσεις τους άκουσαν τα παρακάτω λόγια από τον γραμματέα της ένωσής τους:

"Επιστρέφετε στην δουλειά με τους παλιούς μισθούς. Τα αφεντικά μας δήλωσαν επανειλημμένα ότι ήσαν υπερευχαριστημένο με την εργασία των αγροτικών εργατών που είχαν φέρει στις θέσεις μας όσο είχαμε απεργία. Αλλά εμείς είδαμε πως δουλεύανε οι απεργοσπάστες. Είδαμε ότι δεν ήξεραν να περπατήσουν τα καράβια και ότι τους έπεφταν τα μισά εμπορεύματα που κουβαλούσανε. Με λίγα λόγια, δύο από αυτούς με το ζόρι να βγάζανε όσοι δουλειά βγάζει ένας από εμάς. Ωστόσο, τα αφεντικά δήλωναν γοητευμένοι από την εργασία αυτών των ανθρώπων. Συνεπώς δεν μας μένει παρά να ακολουθήσουμε το παράδειγμά τους. Δουλέψτε όπως δουλεύανε οι απεργοσπάστες αγρότες."

Η εντολή ακολουθήθηκε κατά γράμμα. Μετά από λίγες μέρες οι εργοδότες κάλεσαν τον γραμματέα της ένωσής ικετεύοντάς τον να πει στους λιμενεργάτες να δουλέψουν όπως πριν και ότι ευχαρίστως θα έκαναν την αύξηση του 10% στους μισθούς.

Στις αρχές του περασμένου αιώνα, κάποια εργάτες που έστρωναν σιδηροδρομικές γραμμές στην Ιντιάνα (ΗΠΑ) ειδοποιήθηκαν ότι είχε γίνει περικοπή στους μισθούς τους. Οι εργάτες αμέσως πήγαν στο σιδηρουργείο και κόντυναν τα φτυάρια τους κατά δυο ίντσες. Επιστρέφοντας στη δουλειά τους είπαν στο αφεντικό «μικρός μισθός, μικρό φτυάρι».

Ή φανταστείτε αυτό. Οι οδηγοί των τραίνων της BART⁴ έχουν δικαίωμα να ζητήσουν δέκα φορές στην βάρδια διάλειμμα «501» (για να πάνε στις τουαλέτες) σε οποιοδήποτε σημείο της κύριας γραμμής και ο Κεντρικός Έλεγχος δεν μπορεί να το αρνηθεί. Στην πραγματικότητα αυτό σπάνια συμβαίνει. Αλλά τι θα γινόταν αν ξαφνικά κάθε οδηγός έκανε δέκα φορές παρατεταμένα διαλείμματα «501» σε κάθε διαδρομή?

ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥΣ

Σχεδόν κάθε εργασία καλύπτεται από ένα λαβύρινθο οδηγιών, κανονισμών, διατάξεων και πάει λέγοντας, πολλοί από τους οποίους είναι ανεδαφικοί και μη εφαρμόσιμοι και που γενικά αγνοούνται. Οι εργαζόμενοι παρακάμπτουν συχνά τις εντολές και καταφεύγουν σε δικές τους λύσεις και πρακτικές απλά και μόνο για να επιτυγχάνουν τους στόχους παραγωγικότητας της εταιρείας. Συχνά αυτό γίνεται με την συναινετική «άγνοια» της εργοδοσίας και των διευθυντών που έχουν την ευθύνη της εφαρμογής των κανονισμών αφού κατανοούν ότι τέτοιες παρακάμψεις είναι απαραίτητες προκειμένου να καλύπτονται οι απαιτήσεις της παραγωγής.

Τι θα γινόταν όμως αν οι εργαζόμενοι ακολουθούσαν κατά γράμμα την κάθε διάταξη και τον κάθε κανονισμό? Αποτέλεσμα θα ήταν η σύγχυση – με πτώση του ηθικού αλλά και της παραγωγικότητας. Και το καλύτερο απ' όλα είναι ότι κανένας δεν μπορεί να κατηγορήσει τους εργαζόμενους για την τακτική τους αφού σε τελική ανάλυση απλά «ακολουθούν του κανονισμού».

⁴ BART - Bay Area Rapid Transit – σιδηροδρομική εταιρεία που εξυπηρετεί την περιοχή του Κόλπου του Σαν Φρανσίσκο.

Με τις κρατικοποιήσεις, οι απεργίες απαγορευόντουσαν στους Γαλλικούς σιδηροδρόμους. Αλλά οι εργαζόμενοι στους σιδηρόδρομους βρήκαν ωστόσο τρόπο για να διεκδικήσουν τα αιτήματά τους. Κάποιος νόμος καλούσε τον μηχανικό να ελέγχει και να επιβεβαιώνει την ασφάλεια διέλευσης πάνω από όποια γέφυρα πρόκειται να περάσει το τραίνο. Αν μετά από τον προσωπικό έλεγχο της γέφυρας, είχε την όποια αμφιβολία τότε έπρεπε να συμβουλευτεί το υπόλοιπο πλήρωμα του τραίνου. Φυσικά ο παραπάνω έλεγχος γινόταν σε κάθε γέφυρα και φυσικά ακολουθούσε και η συμβουλευτική σύσκεψη με το υπόλοιπο πλήρωμα. Επίσης φυσικά, οι καθυστερήσεις ήταν τρομακτικές.

Για να πετύχουν κάποια αιτήματα οι εργαζόμενοι στα Αυστριακά ταχυδρομεία ακολούθησαν πιστά την διάταξη να ζυγίζουν προσεκτικά όλα τα γράμματα κτλ για να επιβεβαιώνουν ότι είχαν τα ανάλογα γραμματόσημα. Πριν δεν ζύγιζαν τα όσα γράμματα και δέματα είχαν εμφανώς λειψό βάρος ακολουθώντας μεν το πνεύμα της διάταξης αλλά όχι κατά λέξη. Πηγαίνοντας όμως το κάθε ξεχωριστό γράμμα ή δέμα στις ζυγαριές για προσεκτικό ζύγισμα και μετά επιστρέφοντάς το στην κανονική του θέση, οι ταχυδρομικοί υπάλληλοι κατάφεραν να προκαλέσουν την πλήρη συμφόρηση των ταχυδρομείων από την δεύτερη κιόλας μέρα.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΕ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (GOOD WORK STRIKE)

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα των εργαζομένων στις παροχές υπηρεσιών είναι ότι πολλές μορφές Άμεσης Αντίδρασης, όπως η επιβράδυνση, πλήττουν τους καταναλωτές (κυρίως συνάδελφους εργαζόμενους) περισσότερο από τα αφεντικά. Ένας τρόπος παράκαμψης του προβλήματος είναι να παρέχουν καλύτερες ή φθηνότερες υπηρεσίες – φυσικά σε βάρος των αφεντικών.

Οι εργαζόμενοι στο Mercy Hospital στη Γαλλία, φοβούμενοι ότι η όποια απεργία τους θα ήταν σε βάρος των ασθενών, αρνήθηκαν να κόβουν τα χρεωστικά για θεραπευτικές αγωγές, εξετάσεις κτλ των ασθενών. Το αποτέλεσμα ήταν η καλύτερη περίθαλψη αφού υπήρχε περισσότερος χρόνος να ασχοληθούν με τους ασθενείς χωρίς το τροχοπέδη της αντίστοιχης γραφειοκρατίας, και μάλιστα όλα αυτά δωρεάν. Τα έσοδα του νοσοκομείου μειώθηκαν στα μισά και πανικόβλητη η διοίκηση αποδέχθηκε όλα τα αιτήματα των εργαζομένων μέσα σε τρεις μέρες.

Το 1968, οι εργαζόμενοι στα τραίνα και τα μέσα μαζικής μεταφοράς αντέδρασαν στην άρνηση του αιτήματός τους για αυξήσεις με δωρεάν εξυπηρέτηση των πολιτών. Οι οδηγοί και οι εισπράκτορες πηγαίνανε κανονικά για δουλειά αλλά οι εισπράκτορες δεν έκοβαν εισιτήρια. Είναι μάλλον περιττό να αναφερθεί η απόλυτη συμπαρατάση των πολιτών.

Στην Νέα Υόρκη, μέλη οι εργαζόμενοι στα εστιατόρια αφού είχαν ηττηθεί μετά από απεργία κατάφεραν να πετύχουν αρκετά από τα αιτήματά τους ακολουθώντας τις οδηγίες του σωματίου της I.W.W. "γемίστε τα πιάτα, βάλτε διπλές μερίδες και κάντε λογαριασμούς προς τα κάτω».

ΚΑΘΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ (SIT-DOWN STRIKES)

Μια απεργία δεν χρειάζεται να είναι διαρκείας για να πετύχει. Με καλό συντονισμό και στον κατάλληλο χρόνο, μια απεργία μπορεί να πετύχει μέσα σε λίγα λεπτά. Τέτοιες απεργίες είναι οι καθιστικές απεργίες όπου όλοι σταματάνε ταυτόχρονα την εργασία τους

και κάθονται κάτω ή με την μορφή των «ομαδικών παραπόνων» όπου όλοι παρατάνε την θέση τους για να πάνε στο γραφείο της Διεύθυνσης για να συζητήσουν κάποιο σοβαρό ζήτημα.

Στο Ντιτρόιτ των ΗΠΑ, η I.W.W. χρησιμοποίησε την καθιστική απεργία με εξαιρετικά αποτελέσματα στα εργοστάσια της Hudson Motor Car Company μεταξύ 1932 και 1934. "Κάτσε και βλέπε τον μισθό σου να ανεβαίνει» ήταν το σύνθημα σε αυτοκόλλητα που κυλούσαν σε διάφορα εξαρτήματα στη γραμμή συναρμολόγησης. Οι σταθερά συνεχιζόμενες καθιστικές απεργίες οδήγησαν σε αύξηση των μισθών κατά 100% (από \$.75 την ώρα σε \$1.50) και μάλιστα σε περίοδο οικονομικής κρίσης.

Θεατρικοί κομπάρσοι που αντιμετώπιζαν περικοπή μισθών κατά 50% περίμεναν την κατάλληλη στιγμή για να κάνουν την κίνησή τους. Το θεατρικό έργο προέβλεπε 150 κομπάρσους ντυμένοι σαν Ρωμαίοι οι οποίοι θα κουβαλούσαν την Βασίλισσα πάνω και από τη σκηνή. Όταν έφτασε η ώρα να την ανεβάσουν στη σκηνή, οι κομπάρσοι την περικύκλωσαν και αρνήθηκαν να κουνηθούνε μέχρι που οι μισθοί όχι απλά επανήλθαν αλλά με τριπλασιασμό. Όλα μέσα σε λίγα λεπτά.

Οι καθιστικές καταλήψεις παραμένουν ισχυρά όπλα. Το 1980, η εταιρεία KKR Corporation ανακοίνωσε ότι θα έκλεινε το εργοστάσιό της στο Houdaille του Ontario και θα το μετέφερε στη Νότια Καρολίνα. Οι εργαζόμενοι αντέδρασαν με κατάληψη του εργοστασίου για δυο βδομάδες αναγκάζοντας την KKR Corporation να διαπραγματευτεί με δίκαιους όρους για το κλείσιμο του εργοστασίου που συμπεριλαμβάνανε πλήρεις συντάξεις, αποζημιώσεις και ασφάλιση υγείας.

ΕΚΛΕΚΤΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ (SELECTIVE STRIKES)

Η απρόβλεπτες τακτικές αποτελούν εξαιρετικό όπλα στα χέρια των εργαζομένων. Ο 1991 στην Πενσυλβάνια (ΗΠΑ) οι εκπαιδευτικοί χρησιμοποίησαν την Εκλεκτική Απεργία με μεγάλη επιτυχία. Πικετοφορία την Δευτέρα και Τρίτη, στη δουλειά τη Τετάρτη, απεργία τη Πέμπτη και πάλι για δουλειά τη Παρασκευή. Την επόμενη βδομάδα το ίδιο.

Αυτή η τακτική εμπόδιζε τους διευθυντές να προσλάβουν απεργοσπάστες και επιπλέον υποχρέωσε διευθυντές που είχαν χρόνια να μπουν σε αίθουσες διδασκαλίας να καλύψουν τα κενά όσο έλλειπαν οι δάσκαλοι. Η τακτική ήταν τόσο αποτελεσματική που η Πολιτειακή νομοθεσία στη Πενσυλβάνια τροποποιήθηκε μέσα σε ελάχιστο χρόνο ώστε η Εκλεκτική Απεργία να είναι πλέον παράνομη στην Πολιτεία αυτή

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ (WHISTLE BLOWING)

Μερικές φορές το να λες απλά την αλήθεια στο κόσμο σχετικά με τα όσα συμβαίνουν στον χώρο εργασίας ασκεί σημαντική πίεση στα αφεντικά. Οι καταναλωτικές επιχειρήσεις όπως τα εστιατόρια και τα συσκευαστήρια ειδών διατροφής είναι ιδιαίτερα ευάλωτα. Και πάλι, όπως με την Απεργία Με Προσφορά Υπηρεσιών, κερδίζεις και την υποστήριξη των πολιτών, η πελατεία των οποίων μπορεί να δημιουργήσει ή να διαλύσει μια επιχείρηση.

Οι Δημόσιες Αποκαλύψεις μπορεί να είναι απλές συζητήσεις με κάποιο πελάτη ή δραματικές όπως αυτές του μηχανικού που αποκάλυψε την παραποίηση των σχεδίων του υπό κατασκευή (το 1981) πυρηνικού αντιδραστήρα στο Diablo Canyon (Καλιφόρνια,

ΗΠΑ). Το βιβλίο του Upton Sinclair's με τίτλο «Η Ζούγκλα» (The Jungle) ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων για τις απαράδεκτες συνθήκες υγιεινής της βιομηχανίας επεξεργασίας και συσκευασίας κρεάτων όταν κυκλοφόρησε.

Όπως η Εργασία Σύμφωνα με τους Κανονισμούς θέτει τέλος στην συνηθισμένη χαλάρωση των προτύπων, έτσι και οι Δημόσιες Αποκαλύψεις ξεσκεπάζει τα πάντα σε όλους.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΕ ΑΣΘΕΝΕΙΑ (SICK-IN)

Πρόκειται για μια καλή μορφή απεργίας χωρίς να απεργούν οι εργαζόμενοι. Ο σκοπός της είναι να δημιουργηθεί πρόβλημα στην εργοδοσία όταν ξαφνικά όλοι ή οι περισσότεροι εργαζόμενοι δηλώσουν ξαφνικά ασθένεια την ίδια μέρα ή τις ίδιες μέρες. Σε αντίθεση με την τυπική απεργία, η Απεργία με Ασθένεια μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικά σε συγκεκριμένα τμήματα ή χώρους εργασίας και να είναι πετυχημένη ακόμα και χωρίς επίσημη συνδικαλιστική οργάνωση. Είναι δε η παραδοσιακή μορφή Άμεσης Αντίδρασης σε δημόσιους υπάλληλους και σε τομείς όπου η απεργία είναι παράνομη.

Η Απεργία με Ασθένεια μπορεί να είναι αποτελεσματική και μόνο με τον υπαινιγμό ότι πρόκειται να εφαρμοστεί. Σε ένα νοσοκομείο της New England αναφέρθηκε στον Διευθυντή ότι κάποια ίωση «κυκλοφορούσε» και ότι θα ήταν πρόβλημα αν δεν υπήρχαν αρκετοί υγιείς εργαζόμενοι για την κάλυψη των αναγκών. Ταυτόχρονα – εντελώς συμπτωματικά βέβαια – το γραφείο προσωπικού δεχόταν δεκάδες τηλεφωνήματα από μέλη του προσωπικού που ρωτούσαν τι υπόλοιπο αναρρωτικής άδειας του απέμενε. Ο Διευθυντής έλαβε το μήνυμα και το αίτημα ικανοποιήθηκε.

ΔΙΠΛΗ ΕΞΟΥΣΙΑ (DUAL POWER/IGNORING THE BOSS)

Ο καλύτερος τρόπος για να γίνει κάτι είναι να το οργανώσουμε μόνοι μας. Αντι να περιμένουμε για χρονίζοντα προβλήματα να λυθούν και αναγκαίες αλλαγές να γίνουν από ανάληγτους διευθυντές, έχουμε συχνά την δυνατότητα να τα εφαρμόσουμε μόνοι μας χωρίς την έγκριση των αφεντικών.

Ο ιδιοκτήτης καταστήματος στο Σαν Φρανσίσκο δεν ήταν ιδιαίτερα τακτικός στις υποχρεώσεις το και κάποια βδομάδα δεν έλαβαν τους μισθούς τους οι εργαζόμενοι. Ο ιδιοκτήτης τους επιβεβαίωσε συνεχώς ότι σύντομα θα πληρωνόντουσαν αλλά τελικά οι εργαζόμενοι έδωσαν μόνοι τους τη λύση. Στο τέλος της κάθε μέρας πληρωνόντουσαν μόνοι τους από το ταμείο αφήνοντας τις σχετικές αποδείξεις για τα ποσά που έπαιρναν «προκαταβολικά» οπότε δεν μπορούσε να τεθεί νομικό θέμα. Έγινε η αναμενόμενη σύγκρουση αλλά από τότε οι μισθοί πληρωνόντουσαν τακτικότερα στο τέλος της εβδομάδας.

ΣΑΜΠΟΤΑΖ (MONKEY-WRENCHING)

Σαμποτάζ είναι ένας όρος γενικής χρήσης για μια πλειάδα από τεχνάσματα και ενέργειες δολιοφθοράς ποικίλης βαρύτητας για να θυμίζουν στα αφεντικά πόσο αυτοί χρειάζονται τους εργαζόμενους (και πόσο οι εργαζόμενοι δεν χρειάζονται τα αφεντικά). Αν και οι περισσότερες τακτικές σαμποτάζ είναι μη-βίαιες οι περισσότερες είναι σαφώς μη αποδεκτές από το κοινωνικό σύνολο. Αυτές θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στις πιο

ακραίες καταστάσεις όταν πλέον πρόκειται για καθολικό ταξικό πόλεμο μεταξύ εργαζομένων και αφεντικών.

Η καταστροφή μαγνητικού αποθηκευτικού υλικού (όπως δισκέτες, κασέτες και ανεπαρκώς προστατευμένων σκληρών δίσκων ηλεκτρονικών υπολογιστών) είναι εφικτή αν εκτεθούν σε ισχυρά μαγνητικά πεδία. Βέβαια είναι εξ ίσου εύκολο να «παραπέσουν» αυτά τα μαγνητικά αποθηκευτικά μέσα που περιέχουν σημαντικά δεδομένα. Εξ ίσου εύκολη είναι η αγορά ποντικών ή κάποιων εντόμων από κατάστημα με κατοικίδια ζώα και η απελευθέρωσή τους σε κάποιο κατάλληλο χώρο. Για περισσότερη έμφαση βοηθάει και ένα ανώνυμο τηλεφώνημα στη Διεύθυνση Υγιεινής ή στα ΜΜΕ.

Κάτι που προβληματίζει σε κάθε απεργία είναι η πρόσληψη απεργοσπαστών. Σε μια απεργία σιδηροδρομικών εργατών το 1886 το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε όταν οι εργαζόμενοι φεύγοντας από την δουλειά έπαιρναν μαζί τους και κάποιο «ενθύμιο». Κατά περίεργο τρόπο τα ενθύμια αυτά ήταν κάποια μικρά αλλά απαραίτητα εξαρτήματα χωρίς τα οποία οι απεργοσπαστές δεν ήταν δυνατόν να δουλέψουν. Βέβαια, σήμερα είναι ασφαλέστερο για τους εργαζόμενους να κρύψουν απλά τα διάφορα εξαρτήματα στο χώρο εργασίας παρά να προσπαθούν να τα βγάλουν λαθραία από τον χώρο εργασίας.

Χρησιμοποιήστε επίσημα έγγραφα της διεύθυνσης για να παραγγείλετε τεράστιες ποσότητες από άχρηστες προμήθειες και ζητήστε να παραδοθούν στο γραφείο του Διευθυντή. Αν η εταιρεία διαθέτει τηλεφωνικό αριθμό 0800- τότε πείτε στους φίλους και γνωστούς να μπλοκάρουν τις γραμμές με αγανακτισμένα τηλεφωνήματα σχετικά με το υπάρχον πρόβλημα. Δείξτε δημιουργικότητα με ένα σωληνάριο κόλλας LOGO. Οι δυνατότητες είναι απεριόριστες.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ (SOLIDARITY)

Το καλύτερο όπλο είναι, βέβαια, η οργάνωση. Αν ένας εργαζόμενος σηκωθεί και διαμαρτυρηθεί τότε τα αφεντικά μπορούν να τον λιώσουν σαν σκουλήκι. Τα πατημένα σκουλήκια δεν είναι ιδιαίτερα χρήσιμα στις οικογένειές τους, στους φίλους τους και στα κοινωνικά κινήματα γενικότερα. Αλλά αν οι εργαζόμενοι διαμαρτυρηθούν ενωμένοι τότε τα αφεντικά δεν έχουν άλλη επιλογή από το να τους πάρουν στα σοβαρά. Τα αφεντικά μπορούν εύκολα να απολύσουν κάποιους μεμονωμένους εργαζόμενους, αλλά θα ήταν πολύ πιο δύσκολο να απολύσουν όλους τους εργαζόμενους.

Όλες οι τακτικές που αναφέρθηκαν εδώ βασίζονται στην αλληλεγγύη για να πετύχουν, στις συντονισμένες δράσεις και αντιδράσεις μεγάλων αριθμών εργαζομένων. Οι απομονωμένες τακτικές σαμποτάζ δεν προσφέρουν παρά ένα φευγαλέο αίσθημα εκδίκησης, πού μπορεί ομολογουμένως να είναι ο μοναδικός τρόπος διατήρησης της λογικής σε μια δύσκολη μέρα στον χώρο εργασίας. Αλλά για το πραγματικό αίσθημα συλλογικής ενδυνάμωσης τίποτα δεν είναι καλύτερο από την Άμεση Αντίδραση μιας μεγάλης ομάδας δυσανεστημένων εργαζομένων για να πάει καλά η ημέρα.

Το φυλλάδιο αυτό βασίζεται στο «How to Fire Your Boss - A Workers Guide to Direct Action» που εκδίδεται από τους BossBusters, ένα σχέδιο δράσης των μελών της I.W.W. στην περιοχή το Σαν Φρανσίσκο (ΗΠΑ), 1095 Market Street, Suite 204, San Francisco, CA 94103. Η μετάφραση έγινε με ευθύνη της Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Αχαΐας (Ε.Ι.Ν.Α.).